

4185. 15. Febr. 1897; 2. Beh. af Lovf. om Egtestabs Indgaælse. 4186.

lange Siv at slaa ethvert Fremstridt ned med — med vort Kendskab til disse Ting vil det sikkert blive vanskeligt i Fremtiden at komme tilbage til noget mindre end det, vi her ere gaaede med til. Om det vil lykkes den højt-ærede Minister at faa et andet Syn paa denne Sag, eller om vi skulle vente, til vi se en anden Mand paa denne Plads, det vil jo Fremtiden vise.

Jeg kan herefter gaa over til de enkelte Ændringsforslag og de Indvendinger, der ere fremkomne derimod. Angaaende de Ændringsforslag, der foreligge fra det ærede Medlem for Københavns 11te Valgkreds (Olsen) vil jeg bede det ærede Medlem give mig Lov til kun ganske kort at dvæle ved dem. Efter den Stilling, hese Sagen har, og efterdi de ikke ere af principiel Natur, saa vil han vel ikke forlange, at vi skulle komme ind paa nogen vidtløftig Drøftelse af dem. Jeg kan ikke tilraade at vedtage hverken Ændringsforslag Nr. 1 eller Nr. 2. Jeg ved ikke, hvorfor i al Verden vi skulde forlange de Attester, som omhandles i Ændringsforslag Nr. 2 snarere end den, hvorom vi ere enedes i vort Lovforslag, nemlig Fødselsattest. Hvorfor forlange Udskrivningsattest fra Skolen, naar det virkelig ikke kommer Sagen ved? — Med Hensyn til Ændringsforslag Nr. 3 af de ærede Medlemmer for Odense Amts 6te Valgkreds (M. Nielsen) og Odense Amts 8de Valgkreds (H. Holm), som gaa ud paa helt at stryge det, vi have klargjort ved Ændringsforslaget Nr. 4, vil jeg først gøre en mere almindelig Bemærkning til det ærede Medlem for Odense Amts 6te Valgkreds. Han begyndte jo med at udtale sin Glæde over, sin Triumf over, at vi havde godkendt hans formelle Indvendinger, som vi havde angrebet ham for ved 1ste Behandling. Maa jeg dertil sige i al Korthed for det første, at det, vi, eller navnlig jeg, angreb ved 1ste Behandling, var, at det ærede Medlem fandt det rigtig over for en Sag som denne i alt væsentligt at begrænse sine Udtalelser om den til Bindehuggeri over for saadanne elendige Smaating i Lovforslagets Redaktion som dem, han talte om. Men dernæst passer det ikke, at vi have godkendt Berettigelsen af disse hans formelle Indvendinger. Jeg erkender ikke, at det paa noget Punkt, undtagen hvor jeg straks indrømmede, det var nødvendigt at fravige den

Redaktion, som fandtes i det oprindelige Lovforslag, af Hensyn til de Auker, det ærede Medlem kom med, men jeg har ikke været saa stiv, at jeg vilde holde paa min specielle Opfattelse i saa Henseende; enhver Ting kan sikkert udtrykkes paa mange Maader, saa naar det kunde glæde det ærede Medlem og andre at faa de samme Tanker udtrykt paa en anden Maade, vilde det være mærkeligt af mig at modsætte mig det, og det har jeg heller ikke gjort. — Angaaende dette, at man skal forlange, at Parterne skulle forstaa, hvad der foregaar, og have Evne til at gøre sig forstaaelige, er det ikke Umagen værd at spille mange Ord paa den Ting. Det, der fra modsat Side særlig er indvendt mod denne Bestemmelse, er, at dette er selvsølgelig; selvsølgelig skulle Parterne for at blive viede kunne forstaa og gøre sig forstaaelige, hvorfor behøver man saa at sætte det ind her. Men det er ogsaa selvsølgelig, det, der staar lige foran, at Parterne skulle være ved deres Fornufts fulde Brug, og det har dog staaet udtrykkelig udtalt i Lovgivningen alle Dage. Dertil kommer, at dette dog ikke er mere selvsølgelig, end at man fra Myn-dighedernes Side har fundet det nødvendigt at træffe Bestemmelser desangaaende tidligere, ganske vist ikke i Lovform, men i Autoritets-afgørelser og lignende Udtalelser. Det fandtes allerede i Kirkeritualet af 1685 udtalt med Hensyn til dødstumme og blinde, at de kunde gifte sig — nu kommer Citatet — „saa fremt de ellers paa en eller anden Maade kunne give deres Vilje og Samthkke fornøjeligen til Kende.“ Der staar Udtrykket for den ene af de Tanker, der er nedlagt i vort Forslag, at de skulle kunne give deres Mening fornøjeligen til Kende. Det andet, at de selv skulle kunne forstaa, hvad der spørges om, og hvad der foregaar, det udtales i en kultusministeriel Skrivelse af 10de Maj 1872 paa given Foranledning, at „Nielsen under tilbørligt Hensyn til Altkens Højtidelighed og Værdighed bør foregaa under saadanne Former, at der habes Sikkerhed for, at de paagældende forstaa Spørgsmaalene, der skulle rettes til dem, og at der fra deres Side foreligger et behørligt Samthkke til Egtestabets Indgaælse.“ Det er med nogle flere Ord affurat det samme som vi her sige, og naar man dog har fundet det nødvendigt at udtale dette fra Ministeriets